

Atskuri

Moi chłopcy niczego mi nie obiecują
Nie przysięgają ani nie rzucają w pogoń
Odkąd jestem niebieskim oknem, otwarta i przezroczysta
Soczystą dłonią uchylają mi nieba

Pozwalają mi czekać pod drzewem iglastym
Mówić językami ziół i aniołów
Po słodkich wilgotnych trawach rozłaki
Płyną najdroższa te same gwiazdy,
Gdziekolwiek jestem

Moi chłopcy nie są jak świt uparty
Który drzewem słodkich brzoskwiń wzrasta co dzień.
Wypuszczają mnie na szerokie wody Siddarthy
Gdy umieram szeptają: żegnaj żegnaj ukochana!

Odwiedzają mnie w snach
Mają skórę jak ropucha
Oczy jak brzemienne maki Atskuri
Każdy nie ma jednego ucha
Każdy nie ma jednego ucha

Moi kochankowie, świecący jak żuki
Rozlani w kalejdoskopie moich skroni
Rozpowiadają po nocach o
egzotyce czułości, erotyce wód,
ciepłych prądach skończoności...

Moi kochankowie - zamyśleni latarnicy
Moje kości potłuczone na pierwszym brzegu
Na drugim brzegu Andromedda moich sentymentów
na tratwie i w sercu oceanu:
ja do góry brzuchem
Mój ogon porzucony bez łaski ni łuski

(13.08.2018)